

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026

† Κυριακή Β' Νηστειῶν.

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».
Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἑρμοῦ
ἀποστόλου (α' αἰ.).

Ἦχος πλ.β', ἑωθινὸν ς'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.β' Βου

Η ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ.β' Δι-θ

Α ^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

Νη σου και οι φυλασσοντες α ν πε νε κρω θησαν Δι και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην Δ
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι ε

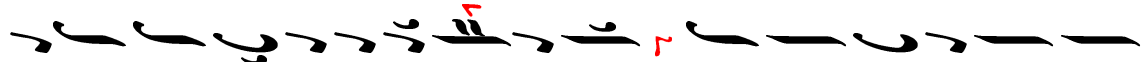

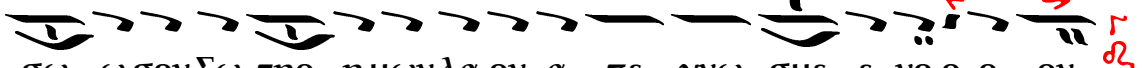
Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ Δ Εκ κλη σι ας το
στη ριγ μα και Δι ι δα σκα α λε ρ των μο να στων
η κα λλο νη Δ των θε ο λο γων υ περ μα χος α
προ οσ μα χη η τος ρ Γρη γο ρι ε θαυ μα τος
γε Δ Θε σα λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα
ρι ι τος ρ ι κε τευ ε δι α παν τος Δ σω θη
ναι τας ψυ υ χας η η μων ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Πα ρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

 να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

 σω ω σον Σω τη η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Tου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω

 με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας

 α πο στο λης ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε

 λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα

 σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο

 σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυριε παριστα το τωτα φωσου Μαρια
η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου
ρον σε νομιιιζουσα ελεγε που εκρου
ψαστην αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
θρονου Χερουβιμοι γαρ του ουου τον φυλασσοντες
απο του φοοβου α πενε κρωθησαν η τον Κυ
ριον μου δοτε μοι η συνε μοι κραυγασατε ο εν
νε κροισκαι τες νε κρωσ α να στη σας δοξα α σοι οι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Οτην ευλογημενην καλεσας σου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσι αβουλη λαμψασεν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι οτι ευρεθη η
απολομενη δραχη ο παντα σοφωσ οικονομη
σας δοξα σοι οι

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σαστους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον

σου τον εκουσι ως προσπα γεν τα ενσταυρω και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\acute{\eta}$ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ²² A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ⁹

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι-θ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
 τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ^ε

ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τει ανω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

Ει μη οτι Κυριος ην εν ημιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τοις ο δουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη

ως στρουθι ον λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν ^Δ ευ

δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

σουρ γον γαρ τω Πατρι εστι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχ θροι φο βε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανωγαρο ρωσιν ^ε

Ενα νομιαις χειραυτων οτων δικαιων

κληρος επικουρον σε εχων σωτερουκ εκτεινει ^ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι ^Δ και νυν και αι και εις τους αι ^χ ωναστων

αιωνων αμην ^Δ

Αγιω Πνευματι το κρατος επι παντων ο περ

αι ανωστρατη γιαι προσκυνου ου ουσι συν πασι

πνοη των κατω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κυριε εξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασει αν σου και

ελθε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α α ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι ν ε σ α α τ ω π ν ο η η η πα σα τον
Κυ ρ ι ο ο ο ν

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σ' και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σ' ε ξα λειψον το α νο μη μα μ' ^θ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ' και α πο της α μαρ τι ας μ' κα θα ρισον
με ^θ

Οτι την α νο μι αν μ' ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ' ε νω πι ον μ' ε στι δι α παν
τος ^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ' ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε ^θ

Ιδ' ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ' ^θ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ αλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη 2

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πν

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μβ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α μην

Τ^{Νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μά αρ τι ι ι ι ι αϊς ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϑ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σϑ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σϑ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μϑ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϑ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϑ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

ᾠς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνήσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῆτος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρούομεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἠδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θείον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχρὰν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρόημον. Ἄλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεορρόημον, ἐπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισηλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατὴρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφύλακτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας. (†842)

Στίχ. Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὠρητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θεία τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν, τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάϊσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος θείᾳ ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαήλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις, κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλόμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαήλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὅποσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἱ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι Οἶκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἑννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραυτα ὁ δεῖλαιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεισιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τόν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δέ, ὡς περ ἄσπις, τὰ ὦτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθητο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχοντο ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφή ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσεις τὸν ῥυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Κυβεῤῥαιωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναλαμπάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδεῖα, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἑρμοῦ, ἐκ τῶν Ο' (70), οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ. (ιζ' 14)

Στίχ. Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότου Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυντιλλιανοῦ καὶ Καπιτωλίνου, τῶν ἐν Νικομηδεῖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†363)

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. (†361-363)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος (Προύσσης) τῆς Βιθυνίας, τοῦ ὁμολογητοῦ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων εὐσθενῶς ἀγωνισθέντος καὶ δεινοπαθήσαντος. (~†840)

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἤχῃν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμούς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποντίου, διακόνου ἐν Καρθαγένῃ. (~†260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ῥογάτου, Φήλικος, ἐτέρου Ῥογάτου, Βεάτας, Ἐρενίας, Φηλικιτάτης, Οὐρβανοῦ, Σιλβανοῦ καὶ Μαμίλλου, ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προβίνου, ἐπισκόπου Κώμου (Como) ἐν Ἰταλία. (~†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεάτου (Beoadh), ἐπισκόπου Ἀρδεκάρνης (Ardcarne) ἐν Ῥοσκομόνω (Roscommon) τῆς Ἰρλανδίας. (~†518)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σενάνη (Senán mac Geirrcinn, Senames), ἀσκήσαντος ἐν Κιλμανάχ (Kilmanagh) τῆς Ἰρλανδίας. (~†540)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φήλικος τοῦ ἐκ Βουργουνδίας, ἐπισκόπου Δούνβιχ (Dunwich) καὶ φωτιστοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (~†648)

Στίχ. Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας τῆς Βουργουνδίας,
καὶ φωστὴρ κατέστης, Φήλιξ Ἀγγλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἰουλιανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Τολέδου. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐνφρίδου (Humphrey, Hunfrid), ἐπισκόπου Θερουάννης (Therouanne) ἐν Γαλλίᾳ. (†871)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Λαζάρου (†1391) καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἀθανασίου (ιε' αἰ.), ἡγουμένων τῆς μονῆς νήσου Μουρμὰν ἐν τῇ λίμνῃ Ὀνέγκα τῆς Καρελίας.

Στίχ. Λάζαρος Μουρμὰνς ὁ φίλος τοῦ Κυρίου,
Ἔσχεν Ἀθανάσιον μιμητὴν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τελεῖται τῶν ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου διαλαμφάντων ὁσίων Πατέρων.

Στίχ. Τοῦ Κιέβου ἀγλαῶς τὰ σπήλαια σκιρτῶσι,
τῶν ὁσίων ἀσκητῶν πατέρων τῇ συνάξει.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου

Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,

Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τς υ ψι

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶^{7x} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶^{7x}

2 ^χ
O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τ⁶^{7x} ι δε γαρ α πο τ⁶^{7x} νυν μα
κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι⁶^{7x}

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶^{7x} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶^{7x}

3 ^χ
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶^{7x} και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶^{7x} και
το ε λε ος αυ τ⁶^{7x} εις γε νε αν και γε νε
αν^χ² τοις φο β⁶^{7x} με νοις αυ τον⁶^{7x}

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁴ **Χ**^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν⁶υς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁵ **Χ**^{B8} **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει ν⁶υς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλ⁷τ⁷δν τας ε ξα πε στει λε κε ν⁶

⁶
8⁷ς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἦχος Βου

A α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χα με ε νο ο ος
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε α
 υ λω ω ν νο ο ο ω ω ν φυ υ σι ις γε ραι αι
 ρα σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
 ρο ο ος και αι βο α α α α α τω χαι αι
 ροις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε
 α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος ^ε Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν ^ε α να στας ε εκ τδ μνη η μα

τος ^Δ βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες ^ε και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες ^ε με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν ^ε

ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον ^ε α νε ε ληφ θη ης

Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις ^ε πεμ πειν

τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω ^ε Υ περ θε

ε ε Θε α αν θρω πε ^ε δο ξα τη ση η ε

13 130
γε εθ σελ ει 22

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ.

Χαι ρε Πα τε ρων κα αυ χη μα Θε ο ο λο
γων το στο ο μα της η συ χι ας σκη η νω μα
της σο ο φι α ας ο οι οι κος των Δι δα σκα λων α
κρο ο της πε λα γος το ο τϛ λο ο γϛ πρα
ξε ως χαι ρε ο ορ γανον θε ω ω ρι α ας α
κρο ο της θε ρα πευ τα α α α α και των νο σων
των α ανθρωπι ι νων Πνευμα τος χαι αι ρε τε ε
μενος και θα α νω ων και ζων Πα α α τε ρ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δε σποι να παν των Α α νασ σα προ φθα σον
ε εν κιν δυ υ νοις προ φθα σον εν ταις θλι ι ψε
σι πα ρε σο ε εν α να αγ καις της τε λευ ται
α ας η με ε ρας μη Σα ταν η η μας λα α βη
μη Α δης μη α πω ω λει α βη μα τι τϛ ϛ
Υι ϛ ϛ σϛ τω φο βε ρω ω ω α νευ θυ νϛς

α παν τας πα α ρα στη η ναι ω Θε ο μη τορ

Δε ε σποινα ποι η σον σαι αις πρε σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τσ

Ο^{Πα} Σταυρος σου Κυρι ε ζωη και α
 να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω
 ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
 τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
 λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αινείτε τον Θεον εν τοις αγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ
 τδ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν
 θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω
 θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
 ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε
 αὐτὸν
 κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τϛ
Σ υν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α α
 νυ υ μνησω ωμεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε
 εκρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ
 ζω η υ παρχεις ημων και αι α να α α α
 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα
Τ ρι η μερος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 ημων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, ...

Στίχ. ζ'. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας· καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνοντας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικός, γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. η'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

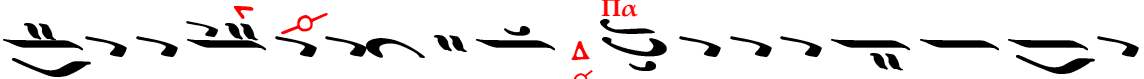
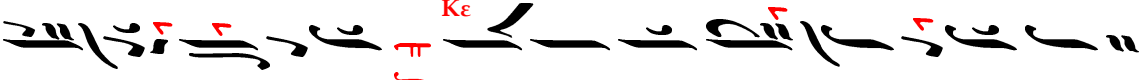

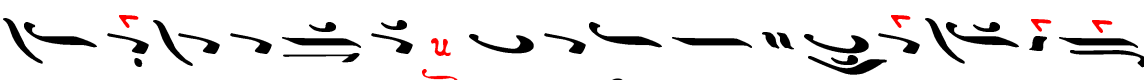

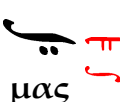
Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἄγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρόδς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργῆς, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ' α' Πα ρ

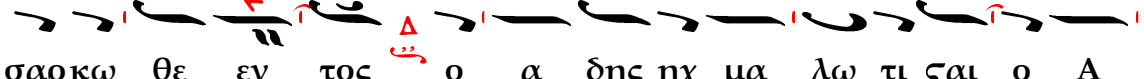
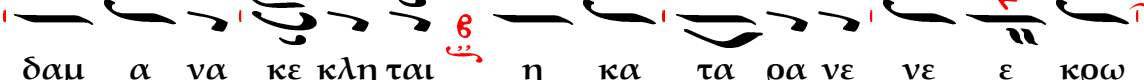
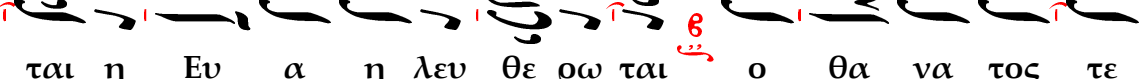
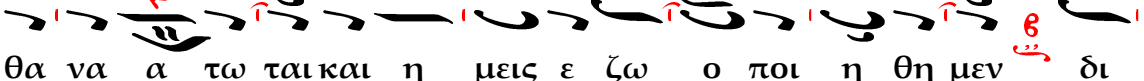
Δοξολογία
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τοῖς ἐν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η μα των πο
ρε ε ευ ο με ε ε νοι οισ φω ως α α

 νε τει ει λα ας Χρι ι στε ^{Πα} τω και αι ρω ω της ε εγ

 κρα τει ει ει ας ^{Κε} και την ευ ση η η μον η η

 με ε ε ε ραν του ου πα α θ ς ς ς ς σ ς ^{Πα} δει ει

 ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ν ^{Κε} ι να βο ω ω ω με ε ε

 εν σοι ^{Πα} α να α στα α α α ο Θε ε ος

 ε λε ε η η σο ο ον η η η η η η η η

 μας

Καὶ νῦν...

^ᾠἮχος Δι - ς

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο

 το κε Πα ρ θε ε ^ᾠ ε νε ^ᾠ δι α γαρ τ ς εκ σ ς

 σα ρ κω θε εν τος ^ᾠ ο α δης η χ μα λω τι ζαι ο Α

 δα μ α να κε κλη ται ^ᾠ η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ᾠ ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ᾠ δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας ου **π** (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το

κηρυγμα και δι αυ τωντην ει ρη η νην πα ρε εσ
 χεστη οι κσ με ε νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε
 ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἔξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσιν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
 και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

A ^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
^{Νη} σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν ^{Δι} και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι ^ε

το τέλος: ^Δ
δο ξα σοι οι οι ^ε
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ^{Δι} - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
ων ^Δ

ὁ β' χορός:

^Δ
ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Γα ρ

Ο ρθο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη σι ας το
στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε των μο να στων
η κα λλο νη των θε ο λο γων υ περ μα χος α
προ οσ μα χη η τος Γρη γο ρι ε θαυ μα τος
γε Θε σα λο νι κη στο καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα
ρι ι τος ι κε τευ ε δι α παν τος σω θη

ναι τας ψυ υ χας η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι ς πα τη ρ η
μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^Π

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

Η^{Γα} ^{Νη} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^{Γα} ²² δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} ²² Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^Π στᾶ ς τεσ σα α ρα κο ον τα ^Π δι α πυ ρος γαρ και υ

υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
 δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Δόξα. Κοντάκιο τοῦ Ἱεράρχου.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Ἦχος Νη ρ

T ο της σο φι ι ας ι ι ε ρον και θει ον
 ορ γα α νον θε ο λο γι ι ας τη ην λαμ
 πραν συμ φω νως σαλ πι ι γγα α νυ μν μεν σε
 Γρη γο ρι ι ε Θε ορ ρη μον αλλ ως ν ς ς νο
 ι ι τω πρω τω πα ρι στα με ε νος προς αυ

τον τον νυν η μων Πα τε ερ ο δη γη σον ι να
 κρα ζω ω μεν χαι ρε κη η ρυ ξη τς χα α ρι ι τος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ' Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϟ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γ ι ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γ ι ο ς ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ς α γ ι ο ς ι σχυ ρο ο ο ο ο ς

α α γ ι ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα ας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γ ι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

A α γ ι ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μ ι ς Α γ ι ο ς ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς α γ ι ο ς

ι σχυ ρο ο ο ο ο ς α α α α α α

α α α α γ ι ι ι ο ς α θ α α ν α α α τ ο ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος
A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

E ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἦχος τῆς Ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ἦχος τοῦ Διακόνου· Πρόσχωμεν.

Ἦχος τῆς Ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦχος τοῦ Φάλτης.

Ἦχος τοῦ Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Προς σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφρευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4).

Ἦχος Πα Ϟ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ï ï ï ï α A α α ϑα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ï ï α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ

εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η

σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ï ï ï ï α A α α ϑα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ï ï α α

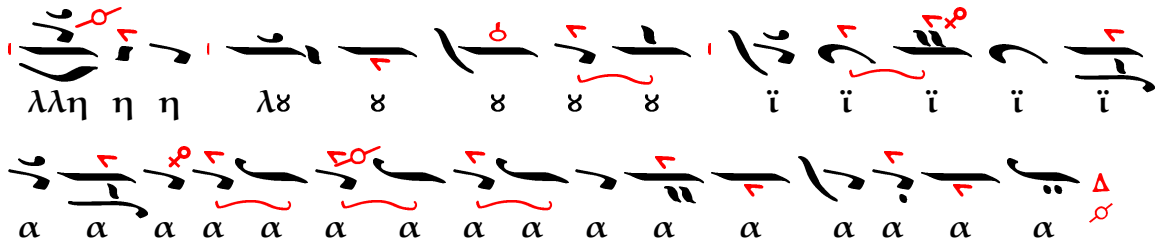
Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και

κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ϑα α α

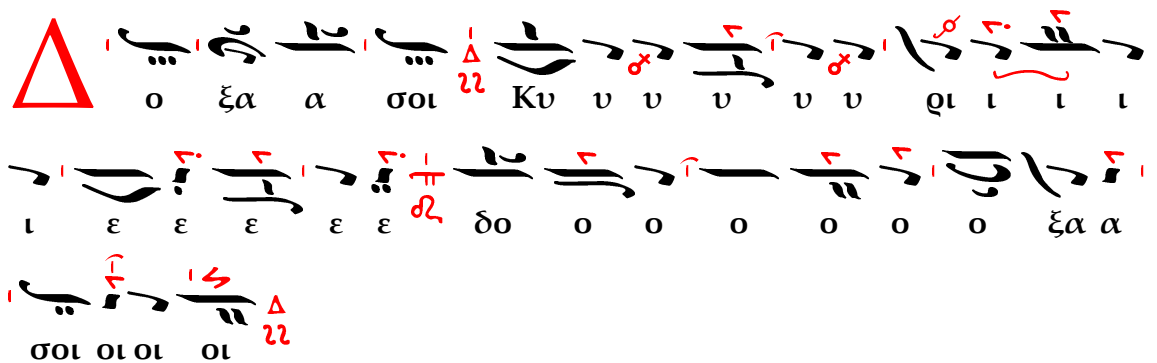
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Νηστειῶν (Μαρκ. β' 1-12).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορούξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Ἦχος ἰ' Δι. ϝ

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ
τὸν ἦχον εἰς τὸ μεγαλῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι Μεγαλῶ

Ο Πα
ι τα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ Χε ε
ρϑ βι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι κω ως ει
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι
ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω
Τρι α α α α α α α α α α α Τρι α α
α α α α α α α α α α α α α Τρι α
α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
α α α α α α γι τον τρι σα α α α α

γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α
 α α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον
 προ σα α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
 α α α α α σα α α α α αν τη
 η η η η ην βι ι ι ω ω ω ω ω
 τι ι ι βι ω ω τι κη η η η η η η ην α
 πο θω ω ω ω ω ω ω με α πο θω ω
 με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε λιε ε ε
 ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με νοι οι

Τ

 ται αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α

α τως δο ρυ φο ρα ρ με νον τα α α

ξε σι ιν Α λλη λθ ρ ι α α α α α α

α α α α α α α

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰς Ἰουλίου ,αβϛ', Ι.Α.
 Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι Μεγαλω

Κ

 υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ

 υ ρι ε Ε λε η σον

Κ

 υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ

 υ ρι ε Ε λε ε η σον

Π

 α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π

 α ρα α σχα Κυ ρι ε

Π

 α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π

 α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

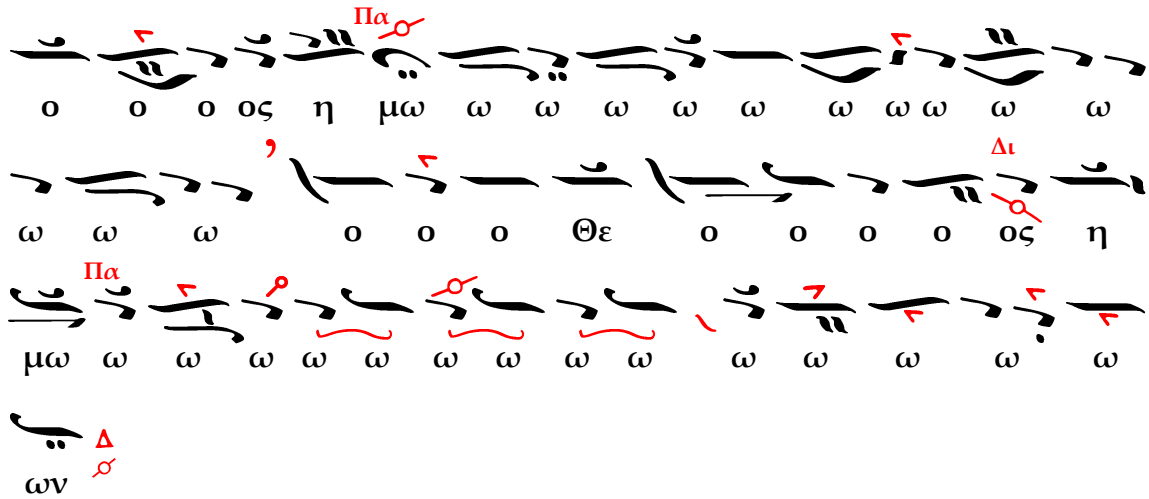
Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο Ϟ σι ^{Πα} ον και α

χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἐτονίσθησαν τῇ κς Φεβρουαρίου , βια , κατ' αἴτησιν κ. Ἀηδόνη. Ἀντιγράφονται ἐνταῦθα μετὰ τινων μικροτάτων ἀλλαγῶν ζ Μαρτίου , βια , Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλβ Γα ρ

Επι σοι χαίρει κεχαριτωμένη πα
 σα ἡ κτίσις Ἀγγέλων το σύστημα καὶ ἀνθρώ
 πων τὸ γένος ἡγιασμένε ναὲ καὶ Πα
 ραδεισε λογικέ παρθενικὸν καύχημα ἐξ
 ης Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ προ
 αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

α α α α σα α Απειρ γα α α σα

το ο ε πι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι χαι αι αι

αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Χαι αι αι αι αι αι αι αι αι Χαι αι ρει ει ει ει ει

ει ει κε χα α ρι ι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Γασ)

νη η η η η η η η η

πα α α α α σα α α α α η η η η η

κτι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ξα α α η κτι σις Δο ο ο ο

ο ξα σοι οι οι οι οι χοι οι οι οι

και ἄλλως

πα α α α α σα α α α α η η η η η

κτι ι ι ι ι σι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α

η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι

α λιε ρα λιε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ε ε
 ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ρα
 α λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α λιε ε α λιε λιε ρα ρα
 λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α λιε τε λιε ρα α ρα
 α α λιε ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα α λιε ρα ρα α
 λιε ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε ε λιε
 ρα α α λιε ρα ε λιε ρα λιε ρα ε λιε ρα α α
 ρα λιε ε α α λ λη λ ς ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος (δὲς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τς νυν και ε ως
τς αι ω ω νο ο ος